

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SUNNE, VERMLAND. — AMATÖRFOTO. TORBORG OLSSON, GÖTEBORG

17:DE ÅRG.

DEN 7 NOVEMBER 1915

N:o 6

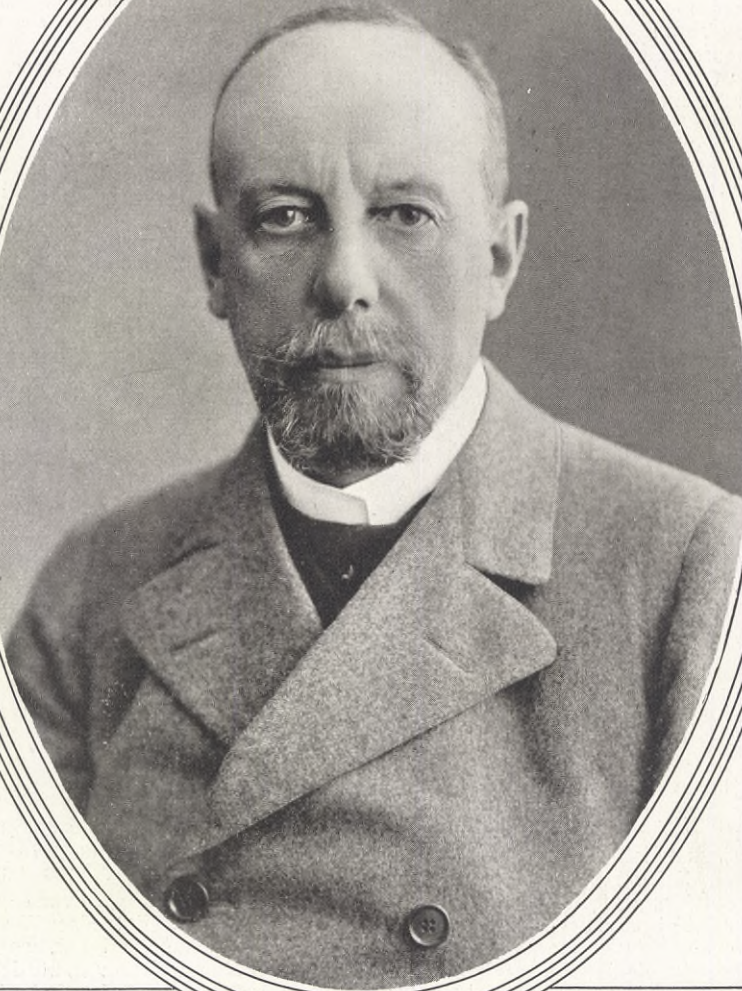

Foto. Forstund, Kristianstad.

Klode: Bengt Sjörens papper.

Den 17 oktober fyllde ledamoten af riksdagens Andra kammare, godsägaren greve Raoul Hamilton på Ovesholm sextio år.

Raoul Gustaf Hamilton är född i Paris den 17 oktober 1855 som äldste son till godsägaren, greve Axel Hugo Raoul Hamilton och hans maka Ann Mary Russel-Crusie. Vid faderns död 1875 fick han af dennes betydande jordegendomar öfvertaga Ovesholm, Ströo och Araslöf och kom därigenom redan från början i besittning af en bemärkt position bland den skånska godsägararistokratien. Med iver och intresse ägnade han sig åt sina jordbrukaruppgifter och den duglighet han härvid ådagalade i förening med den flärdrihet och vilja att tjäna det allmänna, som hos honom voro utslag af naturlig läggning, föranledde inom kort, att han kom i besittning icke blott af sina ståndsbröders, utan äfven och kanske ännu mer af de skånska böndernas förtroende. Redan under 1880-talets tullstrid beträdde han den politiska vädjobanan, och om han som moderat tullskyddsvänlig riksdagskandidat af lätt insedda skäl intet förmådde mot en sådan landtmannastorm som Sven Nilsson i Eiferöd, hvilken då i Andra kammaren representerade den valkrets, inom hvilken han var bosatt, skyndade däremot Kristianstads läns lands-ting, att 1891, när han väl uppnått valbarhetsåldern, insätta honom i vårt öfverhus, hvilket han sedan i icke mindre än sju-tio år tillhörde. Det visade sig här snart att greve Hamilton icke tillhörde det på den tiden allrådande protektionistiskt konservativa förstakammarflertalet. I sitt första anförande hade han — katoliken till trosbekännelse, men i trots däraf patronatsinnehafvare och alltså i besittning af rätten att tillsätta själasörjare för en evangelisk-luthersk menighet på mellan 2- och 3,000 personer — tillfälle att gent emot biskop Billing slå ett slag till förmån för personlighetsprincipens tillämpning vid kyrkoherdeval, som väl i sin mån bidrog till, att själfve ärkebiskop Sundberg begärde ordet för att i någon mån förtaga intrycket af sin ämbetsbroders väl ensidiga panegyrik öfver godsägar- och brukspatronstillsättningarne af prästerliga tjänster. Och i sitt andra anförande vid samma riksdag tog han till orda för kommunernas själfbestämmanderätt öfver öf-handeln å sina områden på ett sätt, som redan förberådade den utpräglade demokratiska ståndpunkt han längre fram skulle intaga. Snart blef han äfven i tillfälle visa, att var han tullskyddsvän, var han det icke för tullens egen skull, utan på grund af det nödläge, hvari den ekonomiska konjunktoren bragt jordbruket, och endast så långt detta nödläge det kräfde. Det är farligt, när endast ett begränsadt utrymme står till buds, att fördjupa sig i greve Hamiltons inlägg i förstakammardebatterna under dessa tider: det är kärnord, nästan allt hvad han sade. Ätminstone ett citat må dock anföras. När k. m:t år 1895 första gången fram-lade förslag till den ålderdoms- och invaliditets-försäkring, som först aderton år senare vardt verk-lighet, fick det Hamiltons röst med en motivering, som utmynnade i följande varmhjärtade slutord: "Arbetareförsäkringen skulle säkerligen binda en stor del af Sveriges folk med kärlekens band vid fosterjorden. Och då för mig såsom mål för lagstiftarens arbete hägrar, att den blågula flaggan städs måtte svaja ej allenast öfver hvilka tum svensk jord utan äfven öfver ett religiöst och moraliskt, ett idogt och välbärgadt, ett förnöjdt och lyckligt, ett fosterlandsälskande svenskt folk, ja,

öfver ett land, hvars söner ej längta utöfver dess gränser och hvilka, då det gäller att värna dess frihet, ej gå under fanorna af tvång, utan ila dit driina af fosterlandskärlek, skulle jag icke tveka — för att komma ett steg närmare detta mål — att yrka bifall till k. m:ts förslag." Ur detta yt-tande framlyser greve Hamiltons politiska och sociala grundåskådning.

I första kammaren började han ock allt mera att känna sig som den ensamme mannen. Efter att 1895—1901 ha varit ledamot af bankoutskottet anlätades han de följande åren endast för tillfälliga eller särskilda utskott. Härunder närmade han sig alltmera Andra kammarens liberala parti. År 1908 tog han slutligen steget fullt ut och lät in-välja sig i Andra kammaren som frisinnad repre-sentant för Gälds och Albo härad.

Inom andra kammaren kom greve Hamilton snart nog att intaga en på visst sätt ledande plats som målsman för den frisinnade landtmanna-uppfattningen. Som sådan har han gjort mycket be-tydande inlägg, hufvudsakligen syftande till ut-jämning af skattetrycket mellan städerna och landsbygden. Ett första steg härtill har redan ta-gits genom statens öfvertagande af bestridandet af folkskollärares ålderstillägg i deras helhet. Bland de önskemål i samma riktning, för hvilka greve Hamilton kraftigt arbetat, må äfven särskildt nämnas vägväsendets öfvertagande af staten. Egnahemsrörelsen har i honom haft en varm vän och vid olika tillfällen varit föremål för motioner från hans sida. Mot de militära krafven har han däremot ställt sig skeptisk. I 1897—98 års kommitté angående Sveriges fasta försvar var han den ende som ställde sig som reservant till Bodenfästningen, och i de stora försvarsberedningarne hörde han till dem, som mest motsträfvigt gingo med på ut-sträckning af de värnpliktiges öfningstid så långt som skedde.

Inom sitt parti är greve Hamilton uppbyren af ett varmt och oskrymtadt förtroende. Han både tillhör liberala samlingspartiets förtroenderåd och är ordförande i frisinnade landsföreningens verk-ställande utskott. I kammaren har han insatts först i lagutskottet, därefter i det nyinrättade jord-bruksutskottet. I valrörelsen har han deltagit med varmhjärtade och medryckande föredrag i skilda delar af vårt land.

Man skall emellertid icke tro att greve Hamilton på något sätt gått upp i politiken. Han har tid öfver äfven för hembygdens angelägenheter. Där det stora jordbruket dominerar, har han visserligen satts på svarta listan på grund af sitt liberala tänke-sätt och han har afsatts från ordförandeskapet såväl i Skånska hypoteksföreningen som i betodlare-föreningen. Men bland sitt eget läns småbrukare är han fortfarande uppskattad såsom den oegen-nyttige och nitiske målsmannen för deras inter-essen och från platsen som vice ordförande närmast den ordförande landshöfdingen i hushållningssäll-skapet och dess förvaltningsutskott har det sig icke så lätt att aflägsna honom. Om sitt län har han förförigt gjort sig särskildt förtjänt genom den sammanslagning af de smärre enskilda järnvägar, hvilka nu gå under namnet Östra Skånes järnvägar, som förnämligast är hans verk.

På sextioårsdagen voro också hemlänet och hembygden rikligt företrädda bland de hyllningar och välgångsönskningar, som för öfrigt kommo greve Raoul Hamilton till del från meningsfränder och personliga vänner i alla trakter af vårt land.

Nobelpriset i medicin för 1914 har, enligt ett den 29 oktober af Karolinska institutets lärorekollegium fattadt beslut, tilldelats privatdocenten vid universitetet i Wien, med. d:r Robert Bárány, för hans arbeten om vestibularapparatusens fysiologi och patologi.

Doktor Bárány, som tillhör en ungersk släkt, är född 1876 i Wien, i hvilken stad han äfven bedrifvit sina studier. Efter att år 1900 hafva promoverats till medicine doktor vid därvarande universitet, tjänstgjorde han som läkare-assistent vid sjukhus i Frankfurt a. M. samt vid den psykiatriska kliniken i Freiberg i Br., men återvände sedan till Wien och knöts till den berömda öronkliniken vid därvarande universitet.

Doktor Bárány's vetenskapliga undersökningar hafva företrädesvis omfattat den del

Efter porträtt.

MED. D:R ROBERT BARÁNY.
Privatdocent vid universitetet i Wien.

af hörselnerven som kallas Vestibular-nerven och det är hans banbrytande arbete på detta område, som tillfört honom den i Nobelpriset inneslutna höga vetenskapliga utmärkelsen. Med stöd af hans undersökningar är det nu möjligt att ställa diagnosen på en del sjukdomar af allvarlig art, hvilka hafva sin källa i vestibularnerven.

Doktor Bárány, som på grund af kroppsfel var befriad från militärtjänst, anmälde sig vid världskrigets utbrott som frivillig militärläkare samt tjänstgjorde i denna egenskap vid fästningen Przemyzl. Då denna i slutet af mars föll i ryssarnes händer, blef han fånge och befinner sig alltjämt kvar i rysk krigsfångenskap med Merw i Transkaspien som vistelseort, där han nu tjänstgör som läkare bland sina fångna landsmän.

OM FÄGELLIEBHABERI OCH EXOTISKA FÄGLAR.

FÖR HVAR 8 DAG AF AXEL ADLERSPARRE.

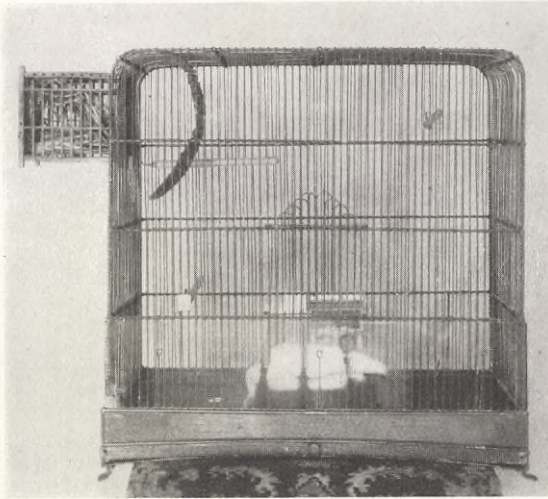
I.

En af fågelliebhaberiet märkesmän har vid något tillfälle yttrat, att om någon frågade honom hvem som varit den förste fågelvännen, skulle han utan tvekan svara: Adam. I själfva verket förhåller det sig nog också så, att intresset för fåglarna — liksom för blommorna — hos alla folk bottnar långt bortom både häfd och saga. Trots detta är det dock först under de senare decennierna, som fågelliebhaberiet kan sägas ha slagit fullt igenom. Många orsaker ha bidragit därtill. En är gifvetvis, att de alltjämt utökade förbindelserna mellan olika världsdelar fört fram på marknaden i allt större artrikedom urskogarnas och savannernas färgprunkande fågelvärld, som städse tillvunnit sig hänfödda beundrare. En annan är, att svårigheterna vid hållandet af fåglar väsentligen reducerats genom de systematiserande arbeten öfver fågelskötsel, som under denna tid lagts fram. En tredje är liebhaberiet's öppendagliga betydelse för ett djupare inträngande i vetandet om fåglarnas animala och psykiska funktioner, i den biologiska ornithologien, något lika lockande för amatören som värdefullt för mannen af facket. Allt som allt har detta verkat, att liebhaberiet i närvarande stund räknar millioner anhängare, att tyska och engelska specialfirmor kunnat uppvisa en årsomsättning på hundratusentals fåglar hvardera, att antalet arter, som liebhaberiet i. n. omfattar, kan uppskattas till i rundt tal halftannat tusende.

Intresset för fåglarna är naturligtvis hos olika

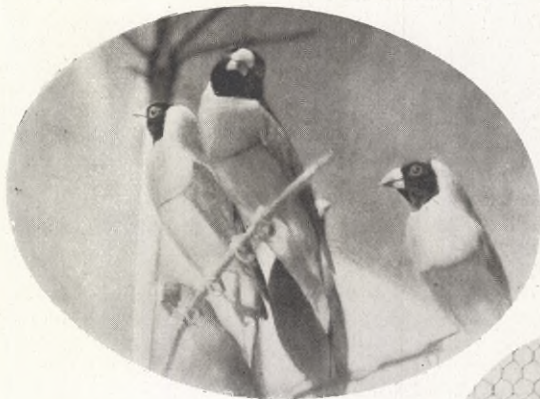
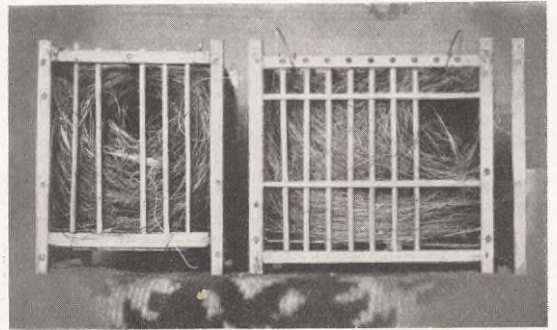
folk något skiftande. I Sydeuropa är det i allmänhet begränsadt till sångfåglar. En utpräglad liebhaber på sådana var påfven Leo XIII. I Tyskland, Österrike, England, Frankrike, Holland och Schweiz har det dessutom visat mer eller mindre stark dragning åt det biologiska hållet. Särskildt i England, men äfven annorstädes, har sportuppfödningen omfattats med lifligt intresse. Drottning Viktoria af England och kronprins Rudolf af Österrike voro intresserade häraf och tsar Ferdinand af Bulgarien kan se tillbaka på en hel rad af fall, där han står som lycklig förste uppfödare. Äfven hos våra östra grannar intager liebhaberiet en tämligen hög ståndpunkt. Bland aktiva fågelvännen där kan antecknas änkekejsarinnan Maria Feodorovna.

I Tyskland står det emellertid generellt sedt högst och är bäst organiseradt. Förtjänsten häraf tillkommer väsentligen d:r Karl Ruzs. Det genom hans propagerande verksamhet lifvade intresset för kammarfåglarna förde snart till bildande af en mängd föreningar, på senare år sammanslutna i ett generalförband, "Die Vereinigung der Vogeliebhaber Deutschlands," som i behöriga delar intimt samarbetar med "Verband der Tierschutzvereine des Deutschen Reiches" och statliga organ för biologiskt ornithologiska frågor. Föreningsorgan är den af Ruzs grundade tidskriften "Die geliederte Welt," nu 44-årig och efter Ruzs 1899 timade frånfälle stående under den kände ornithologiske skriftställaren Karl Neunzigs insiktsfulla ledning. Utom "Gef. Welt" ägnar ett stort antal

Öfversta bilderna: ORDINÄR BUR (60x60x30 cm.) med glas skydd, fjädrande sittpinrar och ett halfbyggt praktfinknäste.

OLIKA BYGGNADSSÄTT HOS GOULD-AMANDIN under olika ljusbetingelser.

RÖDHUFVAD GOULD-AMANDIN.
Nordaustralien.

andra tidningar och tidskrifter — äfven utan att vara direkt anslutna till liebhabet — mer eller mindre regelbundet sin uppmärksamhet åt kammarfågeln, hvarjämte de i redaktionella "breflådor" tillhandagå nybörjare med personliga råd — ett vittnesbörd om liebhabet utomordentliga spridning i Tyskland.

Hos oss i Sverige för det en mera tillsam tillvaro. Många tecken tyda dock på, att intresset är

AUTOMATISKA FRÖ-O. VATTENKOPPAR.

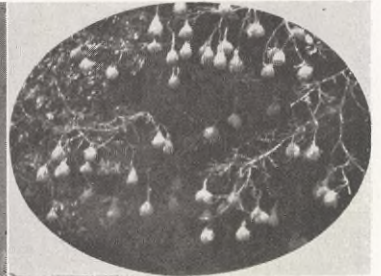
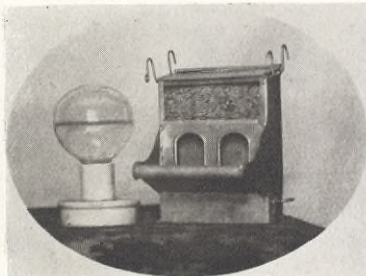
JAPANSK MÅSFINK
med 4 veckors ungar.

nog så lifligt och på senare år t. o. m. betunnit sig i tillväxt, särskildt beträffande de exotiska arterna. En jämnare tillförsel genom ett ökad antal fågelimporter — exempelvis för huvudstadens vidkommande f. n. trenne, af hvilka den äldsta torde vara närmare 20-årig på platsen — har naturligtvis därvid gjort sitt till. Beklaglig är emellertid den totala bristen på svenskspråkig handledande litteratur. Det låter sig tyvärr icke förnekas, att

BON AF KAFFERVÄFVARE.

GOULD-AMANDINEN
I BRUNGRÅ UNGDRÄKT.

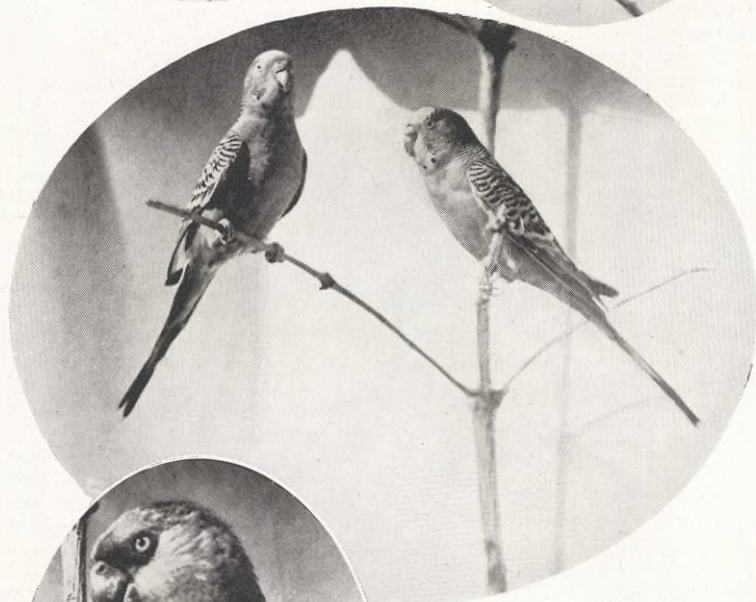

ÄGG. Fr. v. t. h. öfversta raden: ägg af Lori från de blå bergen, Undulatpapegoja, Cabanisvöfvere, Blå astrild; mellersta raden: Mosambik-siska, Kanariefågel, Adelsångare, rödhuvad Gouldmandin; nedersta raden: Zebra amandin, gråhuvad Dvärgpapegoja, japansk Måsfink, Silfver-näbbsamandin.

på grund därpå känne-
domen om de olika ar-
ternas vanor och rätta
skötsel icke alltid varit
som den borde. För-
summelse och miss-
grepp såsom utfodring
af praktfinkar med den
obligata kanariekosten
raps-, hamp- och kana-

1. MÅSFINK MATANDE 3
VECKORS GOULDUNGAR.
Obs. de 3 papillerna i näbbvink-
eln på ungarne.
2. ORANGEVÄFVARE (X) I
VINTERDRÄKT, 1: 6. Större
delen af Afrika.
3. ÄGG-GUL VÄFVARE, 1: 4.
Central-Afrika.
4. BASTARD PÅ AFRI-
KANSK ÄDELSÅNGARE
(hane) OCH KANARIEFÅGEL
(hona), 1: 4.

riefrö ha inte så sällan förekom-
mit — och hämnat sig bittert.
Härigenom har nu mången blif-
vit bibragt den föreställningen,
att tropiska fåglar skulle vara sär-
skildt ömtåliga. Intet kan dock
vara felaktigare. Det förhåller sig
tvärtom så, att — under förut-
sättning af en regelrätt skötsel
— knappast någon exot finnes,
som i ömtålighet kan mäta sig
med en kanariefågel af ras. Hvil-
ket för öfrigt är helt naturligt,
alldenstund kanariefågeln ju är en
förkonstlad kulturprodukt, medan

UNDULAT PAPEGOJA. 1: 4. Syd-
Australien.

fåglarna i det fria sannerligen inte
fått något tillfälle att förvekligas.
Vissa elementära fordringar på
ljus, luft, rörelse och tjänlig föda
kräver emellertid deras välbe-
finnande, att de tillgodoses.

Den ojämförligt viktigaste af
dessa gäller ljuset, allt lifs ur-
källa. Praktiskt taget alla fåg-
lar, som komma ifråga för lieb-
haberiet, fordra så mycket nat-
urligt ljus som öfver hufvud kan
åstadkommas inomhus. Sär-
skildt utstötandet och nybild-

MOHRENKOPF PAPEGOJA. 1: 4. Centr. Afrika.

SOLFÅGEL. 1: 4. Himalaya och Syd-Kina.

**Sveriges ypperste novellister skrif-
va och komma alltjämt att
s rivna för H. 8. D., en del
endast där.**

**Urval af det bästa våra amatör-
författare skriva kommer att
hädanefter som hittills återgif-
vas i H. 8. D.**

ningen af fjäderarna (fällningen) och pigmentblin-ningen (färgerna) stå i ett nära beroende af ljus-förhållandena. En bur bör därför i regel placeras vid ett fönster med fritt och soligt, helst sydostligt läge. Framför allt sommartid bör en del af buren vara afskuggad — exempelvis genom växter — så att fågeln, om den så vill, kan uppsöka skugga. Äfven ur andra synpunkter kan en dekorativ om-rämning af buren med oskadliga växter vara önskvärd, vintertid redan därför, att luften då inomhus gärna blir torrare än för fåglarna är lämpligt. För öfrigt bör fönstret, så länge väderleksförhållandena det rimligtvis medgifva — och därvid är att märka att en hel del exoter visat sig utan olägenhet kunna övervintra i det fria — hållas öppet. Ljus, som passerat vanligt fönsterglas, har nämligen biologiskt sedt till sin nackdel ändrat karaktär.

Burarna böra vara enkla och ändamålsenliga samt få icke vara för knappt tillmätta. Afståndet mellan sittpinnarna bör allra minst kunna föran-leda en eller ett par fullständiga vingrörelser. Det vill med andra ord säga, att en bur för ett eller ett par små praktfinkar icke gärna får underskrida — men gärna överskrida — måtten 50×50×30 cm. För större fåglar bli måtten i proportion där-efter. Med tillhjälp af hårdiga växter, barrträd o. s. v. kan, om man så vill, ett helt rum inredas till fågelrum, vinterträdgård eller hvad man be-hagar kalla det. Fågeluppsättningen måste dock i sådant fall underkastas ett omsorgsfullt urval.

Bottenbeläggningen i burar o. s. v. utgöres van-ligen af halfgrof s. k. fågelsand, för insektätare blandad med något torfmuil. Vill man skrupulöst undvika allt damm, kan man i stället använda skurna, ofärgade läskpapper, i hvilket fall dock en smula sand i en liten kopp måste insättas i buren. Till undvikande af fröskalens kringstridande an-vänder man automatiska frökoppar, som uppsamla skalen i en liten låda under koppen och samtidigt äro fröbesparande. För större fågelsamlingar an-vänder man själfmatande vattenkoppar. Badvatten får aldrig saknas.

Häckburarna fordra sin särskilda inredning. Hit hör först och främst byggnadsmaterial, för de flesta mindre arter kokos-, agave-, risrotfibrer, lindbast o. dyl. Boen byggas antingen fritt i grenklykor o. d. eller i korgar, harzerpinnburar o. s. v. Pape-gojer (men äfven en del andra som risfåglar m. fl.) fordra för det mesta holkar, på botten täckta af ett tunnt sågspånslager. Till utrustningen af en häckbur höra äfven krossade äggskal, som f. ö. icke böra få saknas i någon bur.

Kosten är för fröätarna tämligen enkel. Hufvud-fodret utgöres i regel af hvit hirs med större eller mindre tillsats — vanligen 1/4 — af kanariefrö. Här-till kommer som bifoder kolfhirs, senegalhirs, oskald ris, mohn och — för egentliga finkar — raps. Med hampfrö och röd algierhirs bör synnerlig försiktighet iakttagas. Af dessa ofta vid användning åt smärre fåg-lar visat synnerligen oangenäma biverkningar. Till grönfoder kan användas fågelgräs, unga plantor af raps, diverse halfmogna gräsfrön, reseda o. s. v. men bör undvikas sallats- och kålblad. Frukt — äpple, päron, banan och diverse bär — ätes gärna af en mängd arter. Likaså en del smärre fält- och skogs-insekter, myrugg, färska och torkade, samt då och då en mjölmask. — Allt som till utfodring använ-des, får naturligtvis endast vara af bästa kvalitet.

Ett hållbart foder för ungarnas uppmatning kan framställas genom sammanstötning af en hårdkokt ägg-gula med en bit torkadt franskt bröd; före användningen tillsättes något torkade myrugg och

det hela fuktas lätt med vatten. Dessutom giivas hirs och kanariefrö, som öfver natten fått upp-mjukas i vatten, samt sönderskuren mjölmask.

Större papegojer utfodras med hampfrö, solros-frö, hafre, majs, hasselnötter, valnötter m. m.

Insektätarnas utfodring är mera invecklad. Fär-diga foderblandningar finnas emellertid i handeln. Att här ingå på dessas sammansättning för olika fall tillåter tyvärr inte utrymmet. En betydande del af födan bör emellertid såsom af gruppnamnet framgår utgöras af insekter, enkannerligen mjöl-mask. Äfvenså bör frukt i rikligt mått komma till användning.

II.

Från praktisk synpunkt brukar man samman-föra det tusental arter exoter, som komma i fråga för fågelliebhaberiet, i de två hufvudgrupperna frö-ätare och insektätare. Till fröätarna pläga då räk-nas de många finkfågeln (prakt-, vida- och väf-varfinkar, egentliga finkar, domherrar, sparvar m. fl.), papegojorna samt vissa smärre duvor och hönsfåglar. För skötseln af dessa fåglar gäller hvad i föregående afdelning anförts.

Bland *praktfinkarna* är den rödhufvade Goulda-mandinen utom all fråga den ryktbaraste. Redan det namn, den på olika språk bär — *Poephila mirabilis*, die wunderschöne Amandine, the beauti-ful Grass-Finch, den vidunderlig skønne Aman-din — ger en antydning om orsaken. När den mot slutet af 80-talet för första gången framfördes på den europeiska fågelmarknaden, väckte den form-lig sensation och är än i dag den mest åtrådade arten där.

Den är till storleken som vår grönsiska. Näbben är hornhvitt med lilaröd spets. Panna och kinder täckas af en karminröd sammetsliknande mask, omramad af en djupsvart och en safirblå rand, som vidga sig den förra på strupen den senare på nack-en. Ryggen är mattglänsande gulgrön, under-ryggen safirblå. Vingar och stjärt äro svarta, sist-nämnda med de två midtersta pennorna spjutligt förlängda. Buken är silkesglänsande guldgul. Bröstat täckes af en tvärlagd, silkesglänsande, djupviolett oval, som i enlighet med det bekanta optiska fenomenet i ett visst halfdunkel nästan ger intryck af att vara själflysande. — Som myc-ket unga ha Gouldamandinerna trenne papiller vid hvardera näbbvinkeln, två i blått och en i komple-mentärfärgen gult, hvilka jämte de blå svalteck-ningarna otvifvelaktigt tjäna till att optiskt vägleda de äldre vid uppmatningen i den skymning, som alltid är rådande inuti boet.

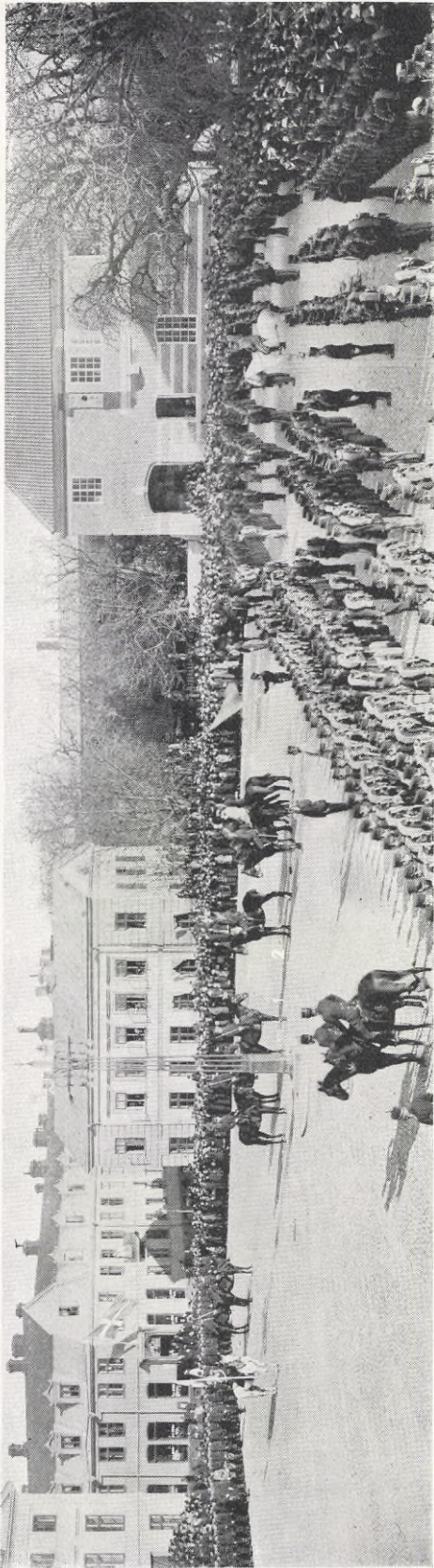
En gång acklimatiserad är Gouldamandinen en synnerligen hårdig fågel, som utan olägenhet tål att övervintra i oeldade rum. Den är fredlig gent-emot alla andra fåglar och ytterst förtrolig, så att den t. o. m. utan någon som helst dressyr åter ur handen. Sången är obetydlig, på något afstånd knappast hörbar. Den föredrages i ett mycket själfbelåtet manér och med en komisk nästan frågeteckensartad hållning.

Dans mer eller mindre rudimentär, förekommer ofta hos praktfinkarna; hos Gould's är den mycket högt utvecklad. Den inledes med, att tvänne fåglar, tätt vända mot hvarandra, turvis ifrigt stryka näbbarna mot sittpinnen, därefter genomskakas kropparna af minutslånga, häftiga darrningar, hvar-efter slutligen utföres en högst gravitetisk kontra-dans med sång.

Den rödhufvade Gouldamandinen, har en nära släkting, den svarthufvade Gouldamandinen, icke fullt så praktfull. På bastarder mellan dessa båda

(Forts. sid. 95.)

NORRA SKÅNSKA INFANTERIREGEMENTETS INTÅG I KRISTIANSTAD.

NORRA SKÅNSKA INFANTERIREGEMENTET INTÅGAR TILL SIN NYA FÖRLÄGGNINGSSORT KRISTIANSTAD och emottages högtidligen af Vendes artilleriregemente med öfverste Toll i spetsen (D): öfverste Marks von Württemberg (2) af följande regementet till öfverste Toll som platskommandant. (Foto. Nilsson, Kristianstad).

Viäst. bild: DEN I STOCKHOLM FÖRSAMLADE SKYTTERIKSDAGEN BESER SKYTTEGRAFSAANLÄGGNINGEN PÅ DJURGÅRDEN. (Pressfoto.)

Norra skånska infanteriregementet, som med två bataljoner kommer att vinterförläggas i Kristianstad, höll den 27 okt. sitt högtidliga intåg i staden. Trupperna, som anländt med extratåg från Ljungbyhed, marscherade förtädda af regementets fära och musikkår till Stora torget, där dess förrinnan Verdes artilleri regemente ställt upp. Efter det att musikören utfört ett musiknummer öfverlämnades Norra skånska infanteriregementet af öfverste Marks von Württemberg till Vendes artilleriregementes chef öfverste Toll i hans exenskap af platskommandant. Sedan denne hälsat regementet välkommet afstogade de båda bataljonerna till de provisoriska kaserner som iordningställts för dem tills de för regementet afsedda kasärnbyggnaderna blifva färdiga att tagas i bruk. — Regementets tredje bataljon, för hvilken plats icke kunnat beredas i Kristianstad har förlagts till Halmstad.

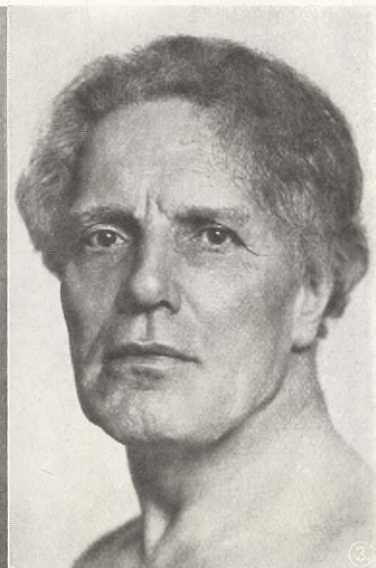

Enligt meddelande från Kristiania ha den därstädes bosatte svenske ingenjören Wulff Normelli uppiunnit ett nytt, mycket våldsamt ammoniumnitrat-sprängämne, hvilket, efter hvad man har anledning tro kommer att få en enorm betydelse, som spräng-laddning för granater. Det nya ämnet, hvilket fått namnet *normelli* anses hafva 25 proc. starkare verkan än andra hittills kända sprängämnen, som användes till granater.

Ingenjör Normelli var på sin tid Sveriges yngste ingenjör i det han år 1911 endast adertonårig med de mest utmärkta betyg af läse examen vid Chalmerska institutet i Göteborg. Efter ett års studier vid Stockholms högskola inträdde han i de stora Eydeska salpeterbolagen i Norge, där han snart fäste uppmärksamheten vid sig och erhöill en del viktiga uppdrag, hvilka han även lyckligt slutförde. Bl. a. utarbetade han en praktisk metod att inom en af fabriktionsgrenarne utvinna soda som biprodukt. — Som en kuriositet kan nämnas, att ingenjör Normelli på fädernets räknar släkt med Jakob Berzelius.

Viäst. porträtt: INGENJÖR WULFF NORMELLI, den svenske uppfinnaren af det nya uppseendeväckande sprängämnet.

DET TYSKA GÄSTSPELET PÅ K. TEATERN.

1. JOHANNA TERWIN, som *Viola* i *Trettondagsafton*.

Efter porträtt.

Ett stort teaterevenemang kan Stockholm i nästa vecka vänta sig. Den 9 nov. begynner nämligen Max Reinhardts bebadade gästspel på Kungl. Teatern. Den berömda tyske teaterledaren och revolutionären inom modern regi-konst har med sig hit spetsarne af sin ensemble vid Deutsches Theater, till hvilken hör Tysklands främsta skådespelare. Bland dessa märkas c:r Ludvig Wüllner, som bland annat spelar Faust, Paul Wegener, den oöfverträfflige framställaren af Mefisto, Hans Wassmann, en af Tysklands för närvarande främsta komiska skådespelare, den vackra Else Heims Reinhardts fru, som spelar Olivia i *Trettondagsafton*. Johanna Terwin, hvars främsta roll är Puck i *"Midsommarnattsdrömmen"* o. s. v. Gästspelet upptager sex föreställningar och härunder komma att ges Schillers *"Röfvarne"*, Goethes *"Faust"*, första delen, Lessings *"Minna von Barnheim"*, samt Shakespeares *"En Midsommarnattsdröm"* och *"Trettondagsafton"*. Max Reinhardts betrodde kapellmästare, svensken Einar Nilsson, har i förväg anländt till Stockholm, för att ordna gästspelet.

2. PAUL WEGENER som *Edgar* i *Totentanz*.
3. D:R LUDVIG WÜLLNER.

4. HANS WASSMANN.
5. EINAR NILSSON, kapellmästare.

ENGELSK-FRANSKA TRUPPER I SALONIKI.

1. ENGELSKA och
2. FRANSKA TRUPPER DRAGA GENOM SALONIKI, en militär åtgärd till undsättning af Serbien som förorsakat Greklands protest till ententemakterna.
3. ENGELSK OCH GREKISK SOLDAT PÅ VÄNSKAPLIG FOT.
4. VENIZELOS (x) PÅ BESÖK HOS ENGELSKA ESKADERN VID DARDANELLERNÄ.

Efter fotografier.

Klök: Ken. A.-B. Bengt Sjöfstersparre, Sthlm-Gö

VÄRLDSKRIGET.

Under veckan 24—31 oktober ha centralmakternas härar uppnått en första, ännu svag förbindelse med bulgarerna, hvilken lär ha kommit till stånd redan den 24 eller 25 i trakten kring *Brz Palanka* i Serbiens nordöstra hörn, det s. k. *Negotinområdet*. Här möttes en bulgarisk patrull på 25 man och en afdelning tyskar och österrikare på stranden af *Donau*. De tysk-österrikiska trupper, som först kommo i förbindelse med bulgariska armén, tillhörde den styrka, som lördagen den 23 satte öfver *Donau* vid *Orsova* och omedelbart fortsatte framryckningen söderut.

I *Moravadalen* och kringliggande näjder ha tyskarne tagit höjderna söder om *Raca*-floden och rycka allt närmare den 10 mil från *Belgrad* belägna staden *Kragujevac*. I afsnittet västerut från *Morava* ha de förbundna arméerna trängt fram till en linje, som vid tiden kring den 29 låg strax söder om *Valjevo-Topola*.

Från väster ha de förbundne fortsatt en från *Visegrad* i *Bosnien* utgående offensivstöt, som tills vidare endast hunnit fram öfver gränsen.

Bulgarerna på sin sida ha en rad framgångar att anteckna. Den 28 meddelades, att *Zajecar* intagits, och samtidigt gjorde sig bulgarerna till herrar i *Knjasevac*.

Efter fotografier.

Öfverst: SERBISKA OCH FRANSKA OFFICERARE FRATERNISERA.
Nederst: TYSKA TRUPPER FÖRAS ÖFVER DONAU.Kliché: *Bmg* Sjöförsvarsp. n.

1. TYSKA TRUPPER I EN BY VID SERBISK-RUMÄNISKA GRÄNSEN.

2. JERNVÄGSSTATIONEN I NISCH, den utomordentligt betydelsefulla järnvägsknutpunkten. Amatörfoto Ingrid Rietz, Ronneby.

3. TYSK MILITÄR PÅ MARKNAD I EN SERBISK-RUMÄNISK GRÄNSBY.

Efter Julagräfer.

Efter Rimgt SU/fotografen

Fästningen *Pirot* nära bulgariska gränsen på den stora Orientbanan, intogs vid samma tidpunkt efter hårda och blodiga strider. Medan den tysk-österrikiska offensiven närmast synes gå ut på besittningstagandet af Kragujevac, riktar sig bulgarernas anmarsch mot huvudstaden Nisch.

I det hela har läget yttermera betydligt försämrats för den serbiska armén, numera så godt som lämnad åt sitt öde af ententemakterna, och det torde endast kunna dröja kort tid ännu, innan den för centralmakterna viktiga nordöstra delen af Serbien är ockuperad.

Ententemakternas militära planer på Balkan, sedan undsättnings-tanken synes dömd att stranda, äro tills vidare höljda i dunkel. Den ryska Svarta-hälsflottan har gifvit lifstecken ifrån sig genom ett *bombardemang på Varna* den 27. Därvid skulle, enligt ett bulgariskt påstående, som förnekas från rysk sida, två ryska krigsartyg ha sänkts af u-båtar.

På *östfronten* ha ingendera sidan haft annat än mindre, lokala framgångar att meddela, och situationen i det hela är densamma. De

FortS. å sid. 96.

DET SVENSKA DÖDSOFFRET FÖR TYSKA GRANATER.

Flaggstyrman A. M. Sellin, som vid undervattensbåten "Hvalens" beskjutning trädfades af en skäriva från en i båtens omedelbara närhet exploderande granat, afled på natten den 25 okt. på Ystads lasarett. Den operation, som tidigare utförts å den sårade hade gått lyckligt, och tillståndet syntes ingifva godt hopp om vederfående. Inre blödningar tillstötte emellertid, en växande kraftlöshet gaf sig tillkänna och den sårade föll till slut i en lugn sömn, hvarur han icke mera vaknade. Den aflidnes stoft fördes den 27 okt. under stora militära hedersbetygelser från Ystads lasarett till järnvägsstationen och därifrån vidare till Stockholm för att där begravas. I spetsen för den långa processionen gick dragonregementets musikkår och efter likvagnen följde två officerare såsom representanter för Skånska dragonregementet, chefen för den i Ystads hamn liggande torpedbåten Perseus, stadens borgmästare, stadsfullmäktiges vice ordförande, lasarettsläkaren jämte flera andra af samhällets mera kända personer samt hela dragonregementets underofficerskår.

Rörande den upprörande händelsens förlopp hänvisas till närmast föregående nr. Bland den rika blomstergård, som sändts till bären, märktes kransar från svenska sjöministern, tyska legationen i Stockholm, de tyska konsulaten i Malmö och Ystad, Skånska dragonregementet, "Hvalens" befäl, officerare och vederlikar vid flottans station i Stockholm, befälet på kustflottans undervattensbåtar m. fl.

Efter porträtt. Å. B. Bengt Sjöförsvarsparre
FLAGGSTYRMAN A. M. SELLIN.

Foto. Jonn. Ystad.

Å. B. Bengt Sjöförsvarsparre, Sthlm.—Gbg

DEN HÖGTIDLIGA MILITÄRBEGRAFNINGEN I YSTAD. SORGETÅGET PASSERAR STORTORGET.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

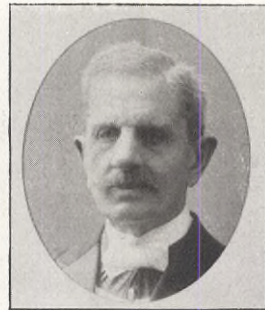
• Data å nästa sida.

B. O. C. MUNCCK.
Nyutnämnd Generalmajor och
Kavallerinspektör.*

N. FISCHERSTRÖM.
Öfverstelöjtnant. — Nyutn. chef
f. Ridskolan v. Strömsholm *

E. W. BENNET.
Friherre. F. a. Öfverstelöjtnant.
— Osaby. 75 år 3 Nov.*

V. L. T. BERGELIN.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
70 år 7 Nov.*

E. G. A. ATTERBOM.
Major. — Kungälf.
80 år 7 Nov.*

C. J. A. ISAKSON.
Skeppsmätare. — Stockholm.
60 år 29 Okt.*

A. G. H. KINBERG.
Öfverstelöjtnant. Byggn.-chef. —
Stockholm. 55 år 29 Okt.*

H. C. FALKENBERG.
Friherre. Godsägare. — Verml.
Säby. 55 år 8 Nov.*

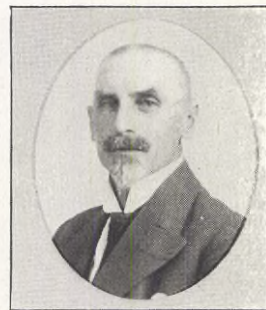
J. T. PIHLGREN.
F. d. Kommerseråd. — Stock-
holm. 70 år 28 Okt.*

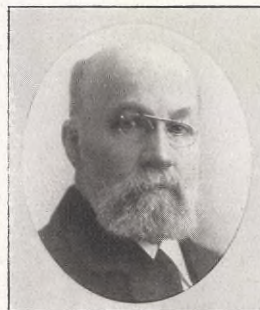
F. E. PETTERSSON.
Landshöfding. — Jönköping.
60 år 6 Nov.*

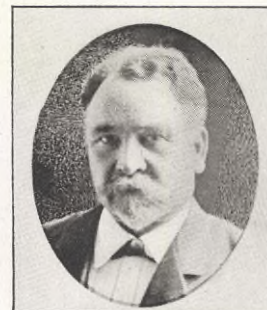
J. G. MAY.
Öfverdirektör. — Stockholm.
55 år 3 Nov.*

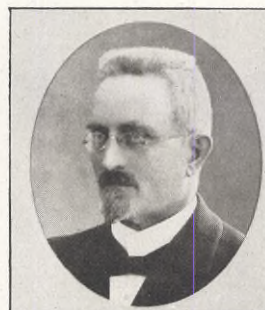
P. K. W. BOLIN.
Öfverassistent. v. Centr. anst. f.
jordbr.-försök. — Stockholm.
50 år 4 Nov.

A. G. NATHORST.
Professor. — Stockholm.
65 år 7 Nov.*

J. LINDHOLM.
Rektor. — Karlskoga.
65 år 25 Okt.*

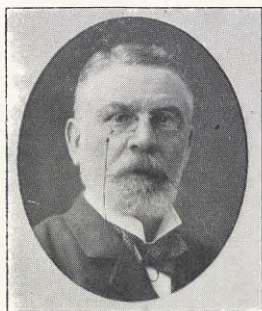
P. F. L. BAGGE.
Rektor. — Västerås.
65 år 7 Nov.*

H. V. MUNTHE.
Fil. Dr. Geolog. — Stockholm.
55 år 1 Nov.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

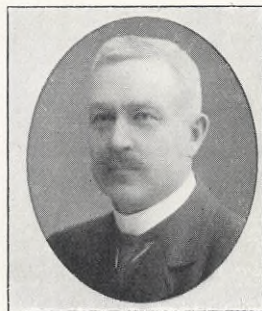
* Data å denna och nästa sida.

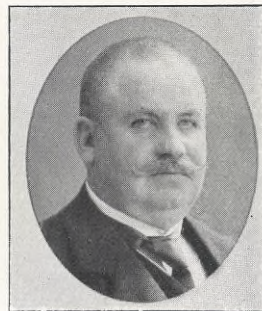
T. OLROG.
Grosshandlande. Stockholm.
75 år 8 Nov.*

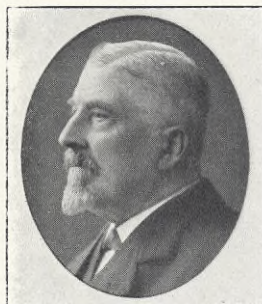
E. LUNDGREN.
Grosshandlande. — Karlskrona.
50 år 3 Nov.*

A. YSBERG.
Direktör v. Köpmannablaget. —
Kristianstad. 50 år 6 Nov.

A. F. BOKLUND.
Dir. f. A.-B. Rudelius & Boklund.
— Lund. 50 år 29 Okt.

J. NILSSON.
Landtbrukare. Nämndeman. —
Hjortshög. 70 år 27 Okt.

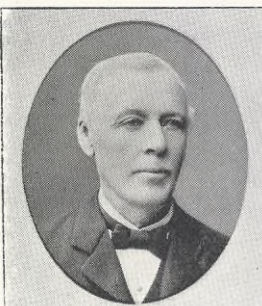
A. KROOK.
Inneh. af Apoteket Kronan. —
Norrköping. 60 år 7 Nov.

C. G. THOR.
Inspektör. — Nedansjö.
55 år 9 Nov.*

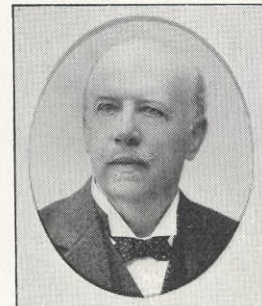
K. L. LINDBERG.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Stora Tuna. 55 år 3 Nov.*

J. JONSSON †.
F. d. Riksdagsman. — Hertsjö.
F. 36. † 14 Okt.*

A. R. GEIJER †.
V. Häradshöfding. — Kristinehamn.
F. 41. † 20 Okt.*

D. MATTSON †.
Handlande. — Uddevalla.
F. 41. † 9 Okt.*

G. AHRENBORG †.
Skeppsredare. — Göteborg.
F. 31. † 20 Okt.

BROR MUNCK. F. 57, u.-löjtn. v. Smål. husarreg. 77, major v. Skån. dragonreg. 04, öfv.-löjtn. v. Liffreg. drag. 06, öfverste o. chef i Kronpr. husarreg. 08, öfverste o. sekundchef i. Lifg. t. häst 10; i dagarne utn t. generalmajor i armén samt förordn. att t. v. bestrida befattningen som inspektör i kavalieriet.

NILS FISCHERSTRÖM. F. 65, u. löjtn. v. Skån. dragonreg. 85, ryttm. 03, major 13; öfverstelöjtn. v. förden. Kavalleriet m. placering v. Liffreg. dragoner; i dagarne utnämnd t. chef i Ridskolan v. Strömshöjtn.

WILHELM BENNET. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 59, öfv.-löjtn. 96, afsk. 98. Eger egend. Osaby i Kronob. län. Led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk 72—12 m. undantag för tre år; v. ordf. i Hush.-sällsk. o. utsk. 98—10, ordf. 10—12. Ordf. i komm.-st. o. nmd sedan 96. Ordf. i styr. i länets landtbr.-skola 93—01, led. af hosp.-dir. Inneh. af Hushålln.-sällsk. stora gulmed. samt dess hedersled. 01.

THEODOR BERGELIN. U.-löjtn. v. Upl. reg. 65, v. Fortifik. 70, öfv.-löjtn. v. Fortifik. 02, fortifik.-befälh. i fjerde fortifik.-omr. 1900—04; öfv.-löjtn. i Fortifik. res. samt öfverste i armén 04. Led. af Krigsvet.-akad.

ERNST ATTERBOM. Aig. fr. h. art.-lärov. å Marieberg 53, v. Stat. jernv. byggn. 58—61, löjtn. v. V. o. V. byggn. här. 59, kapten 69, major o. chef i. vestra distr. sedan 78. Stat. omb. i styr. i. Seifle kanal 78—95, led. af Bergsl. exprom.-nmd 79. Mellan 62—78 anst. v. flera ensk. o. Stat. jernv. bygn.; ledt anläggningen af Stockholms första kloaker o. nuv. Kungsträdgården. Ss. distr.-chef uppgj. en mängd vägplaner o. större bronkonstr., varit öfvering. i. vägbyggn. m. bro öfver Göta elf v. Trollhättan

ALBERT ISAKSON. Aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 77, skeppsmätn.-kontr. i Stockholm 80—89, skeppsbyggerinspektör i eng. Lloyd sedan 88; skepps-

mätare i Stockholm sedan 89. Initiativtagare t. d. friv. verksamhet som senare föranledde bildandet af Sv. sällsk. i räddn. af skeppsbrutna; Styr.-led i Sv. allm. sjöfartsfören. sedan 02 i Nat.-för. m. emigration. Flitig medarb. i den sv. o. utl. fackpressen. Stadsfullmäktig i Stockholm sedan 09, led. af Navig.-skolans dir.

HENNING KINBERG. U.-löjtn. v. Fortifik. 80, major 08; repen. v. Art.-o. ing.-högsk. 89—93, lär. i tillämp. mekan. der 98—07; fortifik. befälh. i 4:e fortifik.-omr. 05—07; byggn.-chef i Stockholms stad 08; öfverstelöjtn. i armén 15. Styr.-led. i Lifvörsäkr.-a.-b. Thule.

HENRIK FALKENBERG. U.-löjtn. v. Söderm. reg. 82, kap. i res. 1900, afsk. 09. Eger o. bebor godset Säby i Verml. Led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. 98; komm.-ordf., landstingsman. Led. af Riksd. F. K. 1900—13, led. af Statsutsk. 07—13, statsrevisor 06—08; Fullmäktig i Telegrafstyr. sedan 07.

JOHAN PIHLGREN. Aig. ex. fr. Teknolog. inst. 66, fr. Ecole imp. d'applic. du Genie mar. i Paris 70, konstruktör v. Motala mek. verkst 71—74, ing. v. Marining. stat. 75, lär. i skeppsbygg. v. Tekn. högsk. 78—88, Gen. poststyr. bitr. i frågor rör postängi. 88—96 o. fr. 04; direktör v. Marining. staten 88; kommerseråd o. chef i. Kommerskoll. industribyrå 98—12. Led. af Krigsvet.-akad. o. K. Örl.-man.-sällsk.

FREDRIK PETERSSON. U.-löjtn. v. Bohusl. reg. 76, kap. 95, afsk. 98; på sin tid eg. o. bosatt å egend. Emaus i Göteborg o. Boh. län. V. ordf. i länets Hushålln.-sällsk. 97—06. Landshöfd. i Jönk län sedan sistn. år. Led. af Riksd. F. K. 91—07 o. 08—09; led. af Statsutsk. 96—06. Ordf. i komm. ang. fögd.-förvaltn. 09. Ordf. i Jönk. läns Hushålln.-sällsk. sedan 14, led. af K. Landtbr.-akad. Biografi o. helsid. portr. arg. XIII: 50.

Forst. fr. sid. 86.

har den röda ansiktsmaskens förhållande ur ärlighetssynpunkt gjorts till föremål för undersökning.

En annan praktfink, som är mycket omyckt, är den japanska måsfinken. Den är af samma storlek som Gouldamandinerna, hvit med svart-eller gulbruna teckningar. Äfven renhvita, trefärgade och rosenröda afarter finnas. Måsfinken har vunnit sitt egentliga rykte som häckfågel och öfverträffas i det afseendet af ingen annan. Den kan t. o. m. förmås att ta sig an andra arters öfvergifna ägg och ungar. Liksom den hvita risamandin, kanariefågeln och de gula och blå undulaterna är måsfinken en kulturfågel härstammande från en annorlunda färgad vild art.

Utom de nämnda förekommer ett stort antal andra praktfinkar på marknaden. Bland dem märkas de båda högröda arterna tigerfink och amarant, vidare grå, vattrad, orangekindad, gulbröstad, blå och gulgrön astrild, zebra-, diamant-, brons- och minne-amandiner m. fl. På några få undantag när äro praktfinkarna fredliga mot andra fåglar och lämpa sig därför väl för flygburar.

Vida finkar och väfvare komma så godt som uteslutande ifråga som praktfåglar. Deras sång är knappast vacker och deras uppfödning långt ifrån lätt. Men den årliga omfärgningsproceduren från en oansenlig sparigrå vinterdräkt till en mer eller mindre i ögonen fallande praktdräkt har städse tillvunnit sig intresse och varit föremål för ingående studier på fångna arter. De vanligaste äro atlas, paradis- och dominikaner vidafink, de två sistnämnda stående med praktfullt förlängda stjärtfjädrar till sommardräkten, vidare orange- och Napoleon väfvare, den förra zinnoberröd, den senare gul, bäge med sammetsvart ansiktsmask och buk, samt den kanariefågelstora ägg-guleväfvaren, mörkt ranunkelgul med svart ansiktsmask, inramad i gulbrunt. Väfvare och vida finkar äro icke alltid så fredliga mot smärre fåglar.

De öfriga finkarna omsluta de egentliga sångarna bland fröätarna och hedersplatsen bland dem intas otvivelaktigt af den lilla oansenligt färgade grå-ädelsångaren, fransmannens chanteur d'Afrique. Hans sång påminner något om lärkans och anses af många stå öfver dennas. Andra goda sångare äro gulpannad siska, sorg- och mosambiksiska, vild kanariefågel, äfvensom de praktfulla påfve- och indigofink, röd kardinal ("virginisk näktergal") m. fl. — Bastarder mellan ett flertal såväl inhemska som exotiska finkar och kanariefågel äro uppfödda. Bland de ovanligare och mera omyckta af dessa märkas bastarderna på ädelsångare. De ha i det stora hela dennes sång, färg och eleganta kroppsbyggnad, men äro flitigare sångare än han samt något större.

Papegojorna äro de enda exoter, som inte först på senare år börjat hållas i fångenskap hos oss. En af de numera vanligaste är den kanariefågelstora undulaten. Det är en liten vacker fågel,

gräsgrön med svaivelgult framhufvud och i brungrått vattrad rygg. Ljusgul och blå afarter finnas. Af alla papegojer är undulaten den som lättast skrider till häckning. Den är en långstjärtad papegoja liksom den mycket brokiga rosellan, den skarlakansröda och blå Pennantparakitten, den skarlakansröda och gröna kungsparakitten, munk-, Alexander- och arazapapegojer samt den i regnbågens alla färger praktfullt tecknade blåbergslorin m. fl. Kortstjärtad är den något mer än traststora orangebukiga långvingepapegojan ("Mohrenkopf"), på bröst och rygg gräsgrön, på buken höggul till orange-färgad, på hufvudet askgrå. "Mohrenkopf" är en af de minsta papegojer, som mera regelbundet lära att tala och är därför mycket efterökt. Bland öfriga kortstjärtade märkas flera arter dvärgpapegojer ("inseparablar"), en lång rad amazoner, af hvilka de blåpannade och gulhufvade äro de vanligaste, vidare gråpapegojorna (jakos) samt kakaduerna. — Papegojorna äro merendels opålitliga gentemot smärre fåglar; somliga t. ex. "Mohrenkopf" och dvärgpapegojorna böra aldrig hållas annat än separat.

Den andra stora hufvudgruppen, insektätarna, är mycket talrikt företräd inom liebhabet äfven den, änskönt dessa fåglars skötsel i allmänhet är betydligt mera krävande än fröätarnas. En af de vanligaste hithörande är den kanariefågelstora solfågeln ("kinesisk näktergal") — ryggen olivgrön, buken gulgrå, strupen guldgul, bröstet gulbrunt, näbben korallröd. Solfågeln har den förmånliga egenskapen att vara half fröätare, lever därför godt på hirs, krossad ris, äggbröd, frukt, myrugg och ett par mjölmaskar pr dag. Den är den lättast häckande af alla insektätare. Sängen är föga omväxlande, fanfarliknande och tonstark. Bland öfriga insektätare märkas den praktfulla indiska schamtrasten, utmärkt härmfågel och af många skattad som den yppersta af alla sångfåglar. Vidare den grå amerikanska härmtrasten, flera arter bul-bul ("persisk näktergal") — som dock knappast motsvara det rykte de ernått i orientalsk poesi diverse sångare, flugsnappare, mesar, sockerfåglar, kolibris, starar m. fl. — Insektätarna på ofta visa sig mycket ofördragsamma mot andra fåglar. Flera af de större t. ex. schamtrast, en del mainastar och trupialer m. fl. böra endast hållas separat.

I det förutstående har ämnet af utrymmeskäl blott kunnat ges en helt summarisk behandling. At den som är intresserad af dess detaljer, kan som något af det nyaste anbefallas Ruz-Neunzigs "Handbuch für Vogelliebhaber", hvaraf 5:te upplagans 2:dra del "Einheimische Stubenvögel" helt nyligen utkommit och 1:sta delen "Fremdländische Stubenvögel" sannolikt snart är att förvänta. Dessutom föreligger en hel rad andra arbeten öfver kammarfåglarna, både större och mindre än det nämnda, på tyska, franska, engelska och danska.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

JOHN MAY. På sin tid kamrer i olycksfallsförsäkr.-a. b. Fylgia. Sedan 02 öfverdirektör o. chef i Riksförsäkringsanstalten. Stiftare af fören. i arbetsskydd o. dess styr. ordf. i en stiftare af Stockholms konsertförening o. dess styr. ordf.; jemväl ordf. i styr. i Musik. konstfören. Led. af styr. i K. Teatern.

ALFRED NATHORST. Stud.-ex. 68, fil. dr. 74, doc. i geologi v. Lunds univ. s. å. bitr. geolog v. Sv. geolog undersökn. 73, geolog 76, chefsens bitr. 77; sedan 85 professor o. intendent i Naturhist. Riksmuseets paleobotan. afd. Polarfarare: t. Spetsbergen 70 o. 82, t. Grönland m. A. E. Nordenskiöld 83, såsom dennes närmaste man. Ledde ss chef de stora exp. på "Antarctic" t. Spetsbergen o. Kung. Karls land 98 samt t. N. O. Grönland 99. Fil. hedersdr. i Greifswald, Cambridge o. Kristiania samt jur. hedersdr. v. St. Andrews univ. i Skottland. Led. af Vet.-akad., Fysiogr. sällsk., Vet. o. Vitt.-samf., samt ett stort antal utl. lärda samf. — Fysiograf sällsk. tilldel. N. sin första stora minnesmedalj i guld 14. Utöfvar ett utomordentligt omfattande o. öfver hela den vetenskapliga världen berömdt författarskap. — Biograf. o. helsid. portr. årg. XII: 8. JOHANNES LINDHOLM. Stud.-ex. 73, prestex. 75, prestv. 76; älsked. fr. prestemb. 82 och blef en af grundarne i Karliska praktiska läroverk o. detsas rektor; är djerntje sedan 12 rektor v. Karliska statsunderskölda

förlagsskola. Led. af här-rätten sedan 92, här-domare sedan 11, led. af kom.-nmd sedan 94; ordf. i municip.-nmd sedan 1900 o. led. af helsov.-nmd sedan 96; municip.-fullm. sedan 12 o. v. ordf. i barnav.-nmd sedan 13; föreläsare, inspektor f. Bofors G. T. statsunderst föreläsni. fören. Led. af styr. i Verml. ansvarsfören. samt Verml. o. Dalsl. ungd.-förl. Led. af styr. i Sv. missionsförl. Medarb. i ett flertal sv. tidn. o. tidskr. PETER BAGGE. Stud.-ex. 69, fil. dr. 75, lektor i modersm.-lat. o. grek. spr. i Halmstad 76, i samma ämnen i Upsala s. å.; tf. rektor v. h. allm. lärov. i Västerås sedan 99. Lärarförl.

HENRIK MUNTHE. Stud.-ex. 82, fil. dr. 92, doc. i geologi v. Upsala univ. 92—1900, geolog v. Sv. geolog. undersökn. sedan 99

THORVALD ÖLRÖG. Sedan 91 inneh. af en betydande trävaruaffär i Stockholm. På sin tid led. af styr. i a. b. Sundsvalls hand-banks afd.-kontor i Stockholm; handelskunnig led. af Stockholms rådh. 06.

EMIL LUNDGREN. Inneh. af firman Emil Lundgren i Karlskrona Stadsfullm. sedan 12, leg. af hamnkomm. o. lifsm.-komm. V. ordf. i styr. i a. b. Blek. läns tidn.

GUSTAF THOR. Inspektor v. Skönviks trämass.-fabr. i Nedansjö sedan 01. Ordf. i komm.-st. 15, led. af fattigv.-st., ordf. i Medelpads skolrösknmd, styr.-led. i Alsta folkhögsk. o. i Sundsvalls lasarett-dir. Led. af förlkn.- o. skiljenmdskomm. 99—01. Led. af Riksd. A. K. 94—99, 99—11.

Forts. å nästa sida.

Foto. Jøger, Sthlm.

Åtöcha: Bengt Silfverparre.

FRÖKEN MÄRTA BROGREN SOM
ROSENKIND OCH HERR ADOLF
NISKA SOM BEPPO.

Vidstående bild: FRÖKEN MÄRTA BROGREN SAMT HERR AXEL RINGVALL SOM FURST LORENZO. Foto. Jøger, Sthlm.

Oscarsteatern har vågat trotsa den moderna tidens fadda operettsmak med att taga upp Audrans förtjusande operett "Lyckoflickan", som inte gifvits i Stockholm på öfver 15 år. Det diärvisa försöket kröntes med stor framgång och teatern vann en vacker succés. Till framgången bidrog icke blott operetten med dess naiva älskvardhet och graciösa musik, utan äfven spelet. Fröken Märta Brogren var en lika vacker som temperamentsfull Rosenkind, hr Niska en behaglig Beppo, och hr Ringvall, som äfven hade äran af den förträffliga regien, briljerade som furst Lorenzo XVII af Piombino.

LUDVIG LINDBERG. Stud.-ex. 81, kyrkoh. i Karbenning 91, i Sala 93, i Stora Tuna sedan 06, kontr.-prost i St Tuna kontr. sedan sistn. år. Ord. i styr. i Fornby folkhögsk., ord. i styr. i Allm. Sv. prestfören. sedan 06.

JON JONSSON †. Hemmanseg. i Hertsjö, Bollnäs, t. 98. På sin tid ord. i komm.-nmd, styr.-led. i Bollnäs folkbank, kassakont. v. Geflebensk. banks afd. kont. V. ord. i skolråd. Landstingsman 77—09. Led. af Riksd. A. K. 85—87.

ADOLF GEIJER †. Stud.-ex. 60, hofr.-ex. 66, v. hfd. 70, rådmän o. brottm.-not. i Kristinehamn 68—12. Sekr. h. stadsfullm. der 68—05, omb. man i sparbanken 74—05, i Khamns ensk. bank 76—94, verkst. dir. i samma bank 94—07. Inspektör f. elem.-lärov. f. fl. 81—84, f. goss. 02—03. Styr.-led. i Khamns ensk. bank 93—07, i Glafva glasbr.-a. b. samt ord. i styr. i Svarta a.-b. 05—07. Inneh. af Brand- o. liförsäkr.-a. b. Sveas stora gulmedl.

DAVID MATTSON †. Inneh. herrek.- o. klädesaffär i Uddevalla sedan 69. Mångårig led. af stadsfullmäktige, drätselkamm., fattigv.-styr.; ord. i styr. i sparb. Ti. rådmän.

Forts. fr. sid. 91.

tska operationerna inrikta sig hufvudsakligen på Riga-Dünaburgafsnittet, medan ryssarne lägga i dagen sin största aktivitet på frontens södra del.

Från västfronten har föga nytt förljudits under den gångna veckan. Rapporterna ha ofta endast konstaterat, att inga händelser af vikt förekommit. Vid ett par tillfällen ha dock skyttegrafsstriderna

flammat upp till stor intensitet, särskildt i Champagne. En hvilopaus har emellertid tydligt inträdt.

Italiendarne ha under sista tiden varit ytterst aktiva i sitt alpkrig, utan att dock ha vunnit några anmärkningsvärda resultat.

Dardanellerföretaget tyckes sedan lång tid tillbaka vara ett afslutadt kapitel.

Från sjökriget är att meddela, att engelske kryssaren "Argyll" grundstött vid skottska kusten och att den troligen blir vrak. Kryssaren mätte 10,800 ton. Tyska flottan har lidit en förlust i Östersjön, i det kryssaren "Prinz Adalbert" den 23 torpederades utanför Libau. Fartyget, som var på 9,000 ton, sjönk omedelbart, och endast ett fåtal af besättningen, nära 600 man, kunde räddas.

Kung Georg af England råkade den 28 ut för en svår olycka. Vid en trupprevy skrämdes hästen af soldaternas leverop och störtade omkull, i fallet dragande med sig kungen. Officiellt meddelas, att kungen blef allvarsamt skadad.

Bland händelser af politisk betydelse är att märka en rekonstruktion af det franska kabinettet. Viviani afgår som ministerpresident, och posten övertages af Briand. Även det engelska kabinettet lär komma att omorganiseras, i det så godt som hela ledningen och den verkställande makten skall förvaltas af en inre kommission bestående af 3—7 medlemmar.

Innehåll: Godsäg. greve Raoul Hamilton (biografi och helsidesporträtt). — Nobelprist. i medicin dr R. Bárány. — Flaggstyrman Sellins sista färd. — Världskriget. — Bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Om fågeliebhaber och exotiska fåglar". — Af Axel Adlersparre.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.